

πήζει
τσακίζεται τέλος καθώς τό χῶμα ξεκαθαρίζει
καί μᾶς ἐνταφιάζει ὄλους.

ΕΙΚΟΝΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗ ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΑ

Ἐνα κορίτσι κάθεται σ' ἕνα μαῦρο-δωμάτιο.

Εἶναι τόσο ὠραῖο

πού τὰ δαμάσκηνα ἔχουν πέσει ἀπ' τὰ δέντρα ἔξω.

Παγωμένοι ἄνεμοι φυσοῦνε χῆνες

μέσ στά μαλλιά του.

Τό δωμάτιο εἶναι μαῦρο,

ὅμως οἱ χῆνες περιφέρονται ἐκεῖ,

μπαίνοντας μέσ στό μυαλό του

κι ἀποκλείοντας τό δωμάτιο

μέσ στό μαῦρο μυστικό του.

Δέν εἶναι μόνο, γιατί ὑπάρχει ὁ ἦχος

ἑκατο φτεροκοπημάτων,

κι ἀπ' τό φρούτο πού σαπίζει μέσ στή σκούρα γῆ

ἢ μυροδιά ἐνός παρελθόντος χρόνου.

Ἐνα κορίτσι κάθεται σ' ἕνα φανταστικό δωμάτιο

χτενίζοντας τὰ φανταστικά μαλλιά του.

Τὰ φτεροκοπήματα τῶν χηνῶν

ρίζαν τὰ δαμάσκηνα

ἀπ' τὰ δέντρα ἔξω,

κι ὁ ἄνεμος τὰ πάγωσε ὅλα

μόνο καί μόνο γιά νά φυλάξει τό κορίτσι μέσ στό μαῦρο δωμάτιο

Ἐκεῖ χτενίζοντας τὰ

φανταστικά παγερά μαλλιά του.

Ἐνα κορίτσι κάθεται σέ μίαν εἰκόνα

μέ τό φόντο ζωγραφισμένο βαρῦ μαῦρο

καί χτενίζει τὰ μαλλιά του.

Εἶναι τόσο ὠραῖο πού ὁ ἄνεμος ἔκοψε δαμάσκηνα

καί σκόρπισε χῆνες.

Ἐ χειμῶνας ἔφτασε.

Ἐ ἦχος τῶν φτεροκοπημάτων εἶναι τόσο δυνατός πού δέν ἀκούω

τίποτα

ἔτσι πού πρέπει ν' ἀτενίζω μόνο ἔξω ἀπ' τήν εἰκόνα

καί νά συνεχίζω νά χτενίζω τὰ μαῦρα

φανταστικά μαλλιά μου.

